

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3206/05
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene EPS "Elektro Vojvodina" ED "Kikinda" iz Kikinde, čiji je punomoćnik BA advokat, na čijoj strani je umešač "VV", čiji je punomoćnik BV diplomirani pravnik, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1430/05 od 13. oktobra 2005. godine, u sednici veća održanoj 8. februara 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1430/05 od 13. oktobra 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kikindi P. 638/02 od 25. aprila 2005. godine, obavezana je tužena da plati tužiocima na ime naknade štete i to tužiocu AA štetu nastalu na poslovnom prostoru u iznosu od 485.020,00 dinara sa zakonskom kamatom počev od 25.4.2005. godine pa do isplate, tužiocu BB na ime štete nastale na dvorišnom stanu u iznosu od 831.433,00 dinara sa kamatom od 25.4.2005. godine pa do isplate, kao i da im plati troškove parničnog postupka.

Odlučujući o žalbi tužene i umešača Okružni sud u Zrenjaninu je presudom Gž. 1430/05 od 13. oktobra 2005. godine žalbe odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na bitne povrede zbog kojih se može izjaviti revizija tužena u reviziji ne ukazuje.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenim činjenicama dana 30.6.2001. godine izbio je požar na tavanskom prostoru zgrade GG, čiji su suvlasnici DD i ĐĐ. Požar je prouzrokovan kratkim spojem na električnim instalacijama i neispravnim osiguračima.

Stan je bio priključen na instalaciju tužene. Kao posledica požara obuhvaćen je i stan i poslovni prostor tužilaca koji je izgoreo i na kojima je nastala materijalna šteta i to za tužioca AA u iznosu od 485.020,00 dinara za tužioca BB u iznosu od 831.433,00 dinara, a prema nalazu veštaka od 25.4.2005. godine.

Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je tužena obavezana da tužiocima nadoknadi štetu.

Odredbom čl. 173. ZOO je propisano da šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom delatnošću smatra se da potiče od te stvari, odnosno od delatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Prema čl. 174. ZOO za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac, a za štetu od opasne delatnosti odgovara lice koje se njom bavi.

Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je štetu tužiocima prouzrokovala električna energija u neispravnim instalacijama. Distribucija električne energije je po svojoj fizičkoj i pravnoj prirodi opasna delatnost. Kako je tužena distributer električne energije ona odgovara za štetu koju su pretrpeli tužioci na osnovu odredbe čl. 173. i 174. ZOO, jer je u vezi sa distribucijom električne energije šteta i prouzrokovana.

Neosnovano u reviziji tužena ističe da nije odgovorna za štetu koju su pretrpeli tužioci, jer je čl. 2. st. 6. Zakona o elektroprivredi, koji je bio na snazi u vreme spornog događaja i čl. 19. st. 1. Opštih uslova za isporuku električne energije propisano da su elektroenergetski objekti potrošača objekti koji se nalaze iza mesta priključenja na elektroenergetsku mrežu, odnosno mesto predaje električne energije je mesto gde se graniče objekti isporučioaca i potrošača, te da je čl. 3. st. 3. navedenih Opštih uslova propisano da su elektroenergetski objekti iza mesta priključenja u vlasništvu potrošača, što pretpostavlja i odgovornost vlasnika – potrošača za nastalu štetu. Navedene odredbe se ne mogu primeniti na konkretan slučaj, jer tužena odgovara za štetu koju su pretrpeli tužioci po osnovu objektivne odgovornosti i ne može se osloboditi te odgovornosti, jer do štete nije došlo krivicom tužilaca kao oštećenih, već propustima tužene što to po prijavi vlasnika spornog poslovnog prostora u kome je izbio požar nije izvršila isključenje tog prostora sa mreže. Tužena se ne može eskulpirati od štete ako je bila dužna da isključi električnu energiju iz objekta koji nije bio obezbeđen, koji više godina nije korišćen i u kojem instalacije nisu ispravne, o čemu je tužena bila obavestena.

Sud je cenio ostale navode u reviziji pa je našao da su bez uticaja na pravilno i zakonito donete odluke nižestepenih sudova, pa je stoga reviziju na osnovu odredbe čl. 393. ZPP odbio kao neosnovanu.

Na osnovu odredbe čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je odlučio o reviziji po pravilima parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu navedenog Zakona.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisanice

Mirjana Vojvodić

dc